

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρῶνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας",

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' δ' καὶ ε' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ψ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὀδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Δι' ἀμεταβάλλουσαι διευθυ-
νῶν ἀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐντυπώσεις ταξειδίου. Λιβανᾶται. — Σχολεῖα ἐν Ἀταλάντῃ. — Καρδίας ἄλγος (ὑπόδος Κρυσταλλίας Χρυσουβέργη. — Οἱ Βρυκόλακες (ὑπόδος Ἀριστέας Κυριακοῦ). — Τὸ Διεθνὲς συνέδριον τῶν ἐν Γαλλίᾳ γυναικείων ἑταίρειῶν. — Ἐπιστολὴ πρὸς νεόνυμφον. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ἡ κυρία Γλάδστον καὶ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ποικίλα. — Ἐβδομαδιαῖον δελτίον. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγή. — Συμβουλή. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΛΙΒΑΝΑΤΑΙ

Μόλις ὑποφώσκει ἡ αὐγὴ τῆς ἑορτῆς τοῦ τροπαιοφόρου τῶν Ἀγίων, τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπισήμως καὶ πανηγυρικῶς ἐορτάζεται ἡ ἀνοξίς ἀνα πᾶσαν πόλιν καὶ χωρίον τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ κάτωθεν τοῦ μικροῦ ἐν Νέῃ Πέλλῃ οἰκίσκου μας ἐξηπλωμένη θαλασσία σινδὼν ἡμεροῖ ἀκίνητος, ὡσεὶ φοβουμένη νὰ ταράξῃ τὸ θελκτικὸν πρῶινόν ὄνειρον τῶν εἰς τὰ δροσερὰ στέρνα τῆς ἀναπαυομένων θαλασσίων θεοτήτων. Ὁ οὐρανὸς χρωματίζεται ἤδη μὲ τὴν χρυσερυθρὸν ἀντανάκλασιν τοῦ πυροφόρου ἄρματος τοῦ ἡλίου, ἐνῶ αἱ μικραὶ νῆσσοι μετὰ τῶν νεοσσῶν τῶν γηνῶν τοῦ χωρίου θορυβωδῶς καάζουσαι καὶ τερετίζουσαι λαμβάνουσι τὸ πρῶινόν λουτρόν των ἐν αὐτοσχέδιφ λεκάνῃ στασίμων ὑδάτων παρὰ τὴν θαλασσίαν ἀκτὴν.

Δυσκόλως οἱ ἐξφκειωμένοι εἰς τὸν βίον τῶν πόλεων κατορθοῦσι νὰ ἐγερθῶσι πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, μετ' ὅσα θείλητρα καὶ ἄν ὑπόσχηται αὐτοῖς ἡ μικρὰ αὐτῆ τοῦ πρῶινου ὑπνου θυσία. Εἶναι δὲ ζήτημα, ἐὰν καὶ ἐγὼ θά κατάρθουν τοῦτο, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς προτεραίας εἶχεν ἀποφασισθῆ ἡ κατὰ τὴν ἑκτην ὥραν μετὰβασις μας εἰς τὸ χωρίον τῶν Λιβανατῶν.

Εἰσπνέουσα ἐν τούτοις μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων μου τὸν ἀγνὸν ἰωδιούχον τῆς θαλάσσης πρῶινόν ἀέρα καὶ ἐν ἑκστάσει πρὸ τῆς μετὰ τόσης ποιητικῆς μεγαλοπρεπειᾶς ἀρτυνημένης φύσεως, ἀπέζημιούμην γενναίως διὰ τὴν μικρὰν τοῦ

ὑπνου μου θυσίαν. Αἴφνης διέκρινα μακρόθεν ἀποσπασθὲν τοῦ ἐν τῷ λιμένι μας μικροῦ πολεμικοῦ πλοίου, Ναυπλίου, λευκὸν τι σημεῖον, ὅπερ διέσχίζεν ὡς βέλος τὴν μαρμαίρουσαν τῆς θαλάσσης ἐπιφάνειαν.

Ἦτο ἡ λέμβος τοῦ πλοίου, ἡ φέρουσα τὸν κυβερνήτην μετὰ τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν, μετ' ὧν εἶχεν ἀποφασισθῆ ἡ μέχρι Λιβανατῶν θαλασσία ἐκδρομὴ μας. Ἐτοποθετήθημεν ἐν αὐτῇ ἀναπαντικώτατα καὶ εἰς τὸ πρῶτον τοῦ προσκόπου διάταγμα, ἡ λέμβος μας ὀλισθαίνουσα ὡς ὄφις, ἀφῆκεν ὀπισθεν αὐτῆς τὸ ἀφρίζον καὶ φρικτῶν ὕδωρ, νὰ ἐκσπῇ τὸν θυμὸν του εἰς χεῖμαρρον ὄλον πολυτίμων λίθων, ἀντανκλώντων ἐν τῇ ταλαντεύσει τῆς κώπης τὰ μαγικώτερα καὶ θαυμασιώτερα τῆς ἱριδος χρώματα.

Ἡ μικρὰ συνοδεία μας παρίστα θέαμα ἄξιον ψυχολογικῆς τινος μελέτης. Ἡ θεὰ τῆς ὀπισθεν ἡμῶν ἐξελισσομένης μαγικῆς σκηνογραφίας δὲν συνεχίνει πάντας ἡμᾶς ἐξ ἴσου, ἀλλ' οὔτε εἰς πάντων τὰ στήθη ἐξήγειρε παλμούς ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐχαριστήσεως. Τὸ ἀπλανὲς βλέμμα, οἱ ἐξαιρετικῶς νυσταλέοι ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ μελαγχολικὴ ἐκφρασις τῆς φυσιογνωμίας τινῶν ἐκ τῶν συμπλωτῆρων μας, οἵτινες θά ἔδιδον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸ βασιλεῖόν των διὰ δίωρον ὕπνον, προέδιδεν ὅτι ἡ ποίησις ἔχει δι' ἕκαστον τὴν ἰδικὴν τῆς ὥραν, καὶ ὅτι μαλακὴ ἀναπαυτικὴ κλίνη ἀποτελεῖ διὰ τοὺς πλείστους τῶν θνητῶν ἰδανικόν, ὅπερ οὐδὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ.

Ἡ λέμβος κινεῖται ἤδη βραδύτερον, ζητοῦσα ἀσφαλὲς σημεῖον προσορμήσεως, ἐνῶ ἡ μικρὰ καὶ γραφικωτάτη κώμη φαίνεται ἤδη ἐν ὄλῃ τῇ εὐθύμῃ καὶ κανονικῇ τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν οἰκιῶν αὐτῆς διατάξει. Καίτοι ἔθωρξ ἔτι ἐν τούτοις ἑκτακτος ζωῆ καὶ κινήσις προδίδει τὰς ἐξείς τοῦ βίου τοῦ χωρικοῦ, τοῦ ἐγειρομένου μετὰ τοῦ ἡλίου καὶ κατακλινομένου μετ' αὐτοῦ.

Ἀπεβιάσθημεν ἐπὶ τῆς χαλικοστρώτου καὶ ἀμμόδους ἀκτῆς. Ὀδὸς ἀνωφερῆς διὰ μέσου τῶν καλλιεργημένων ἀγρῶν ἄγει μετὰ πορείαν τετάρτου τῆς ὥρας εἰς τὸ χωρίον. Τὸ πρὸ αὐτοῦ

φρέαρ περικυκλούται κατά την στιγμήν ταύτην υπό γυναικῶν καὶ κορασιῶν, αἵτινες πληροῦσι τὰς ὑδρίας τῶν ὕδατος, ἀνταλλάσσουσαι ἐν ταύτῳ εὐχὰς καὶ φιλοφρονήσεις διὰ τὸ ἐξοχον καὶ πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.

Πᾶσαι φέρουσι τὸ ἐθνικὸν ἑλληνικὸν ἔνδυμα μὲ μακρὸν χιτῶνα καὶ περιποικίλον ὑποκάμισον, μὲ ἐπιχιτῶνιον ἀνοικτὸν πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ μὲ ὠραῖον τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, ἐφ' οὗ λάμπουσιν ἐν γραφικωτάτῃ ἐπιποικίᾳ χρυσαῖα νομίσματα μετὰ τῶν ἀπαστραπτουσῶν κρυσταλλίνων ἀποχρώσεων τοῦ πρασίνου, τοῦ ἐρυθροῦ, τοῦ κυανοῦ τῶν χανδρῶν καὶ ἐξαρτημάτων τῆς ἰδιορρύθμου ταύτης κομμώσεως.

Γυναῖκες εὐσταλεῖς, ρωμαλέαι, μὲ καλλιτεχνικὰς κατατομάς, μὲ ἠλιοκαῆς πρόσωπον, μὲ παρειὰς ὡς δροσερὰ καὶ σκληρὰ μῆλα, μὲ ἐλευθερίαν κινήσεων καὶ ἀμεριμνησίαν καὶ ἀποφασιστικὴν ἐπιπεφύρασαν ἡμᾶς εἰς τοὺς χρόνους τῶν Καριατίδων.

Μία τούτων διεκρίνετο διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦ παραστήματος, διὰ τὸ μᾶλλον περιποιημένον τῆς ἀμφιέσεως. Δὲν ἠδύνατο τις νὰ φαντασθῆ ἄλλως τὴν Ναυσικάαν μετὰ τῶν ἀκολούθων τῆς, καθ' ἣν στιγμήν ἐνεφανίσθη πρὸ αὐτῶν ὁ πολυμητις Ὀδυσσεύς.

Καίτοι δὲ ἡ ἰδική μας χωρικὴ δὲν ἦτο βασιλοπούλα, ὡς ἡ κόρη τοῦ Ἀλκινόου, ἦν μετὰ τόσῃς χάριτος περιγράφει ὁ Ὀμηρος, ἴσως ὁμοίως ἦτο θυγάτηρ ἑκατομμυριούχου τίνος προύχοντος τοῦ χωρίου, ὅστις εἰς ἄλλους χρόνους θὰ ἔφερον εὐχερῶς καὶ αὐτὸν τὸν βασιλικὸν τίτλον.

Τόσον ζηρωδῶς ἡ φαντασία μας εἰργάζετο κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην, τόσον αἱ περιγραφαὶ τοῦ Ὀμήρου ἀπετέλουν ἤδη πρὸ ἡμῶν συγκεκριμέναι καὶ αὐτὰς τὰς προτύπους εἰκόνας, αἵτινες ἐκίνησαν τὰς χορδὰς τῆς λύρας τοῦ ποιητοῦ. Ὅστε εἴχομεν σχεδὸν πεισθῆ ὅτι εὐρίσκόμεθα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Φαίαικων, ἐζητοῦμεν δὲ διὰ τοῦ βλέμματός ἐπὶ τῆς χαλικοστρώτου ἀκτῆς τὰ φορέματα, ἅτινα αἱ θεραπεινίδες τῆς Ναυσικάας εἶχον ἀπλώσει, ἵνα ξηρανθῶσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Τὴν περιπλάνησιν ταύτην τῆς φαντασίας μας ἐπέρρωσε καὶ τὸ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν περὶ ἡμᾶς ἀναφερόμενον ὄνομα τοῦ Ὀδυσσεύς.

Τὰ πλεῖστα παιδιά, οἱ πλεῖστοι ἄνδρες τοῦ χωρίου φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦτο. Ὀδυσσεὺς εἶναι καὶ ἐδῶ ὁ ἦρωας, ὁ πύτρωον τῆς μικρᾶς κόμης. Ἄλλ' ὅχι Ὀδυσσεὺς ἐξόριστος βασιλεὺς, ἐκστρατεύσας διὰ τοὺς ὠραίους μῖαξ Ἑλένης ὀφθαλμούς, καὶ ζήτησας ἐδῶ ἄστυον μετὰ δεκαετῆ περιπλάνησιν. Ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἶναι εἰς τῶν διασημωτέρων ἡρώων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, εἶναι ἐκ τῶν γιγαντομάχων ἐκείνων, οἵτινες ἔθηκον τὰ θεμέλια τοῦ νέου καὶ ἐλευθέρου ἡμῶν βασιλείου.

Ὁ οἰκίσκος, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὑψοῦται ἤδη ἐρειπιώδης ἐπὶ τῆς ἀνωφερῆς λοφίσκου, χωρὶς οὐδὲν μνημεῖον, οὐδεὶς ἀνδριάς, οὐδεμία ἀναθηματικὴ πλάξ νὰ ὀδηγῆ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐνθουσιώδη προσκυνητὴν εἰς τὸ ἕρπον τοῦτο, ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη, ἤσθλην τὰς πρώτας συγκινήσεις τῆς ζωῆς καὶ ἠνδρώθη ὁ μέγας τοῦ εἰκοσι ἑνα πολέμιστός.

Ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὁποίου ὠδηγήθημεν, ἀκριβῶς πανομοιότυπον ἐκείνου, Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσος καὶ οὗτος ὀνομαζόμενος, ἐν μόνον σώζει πολῦτιμον κειμήλιον, κληροδοτήμα ἱερὸν τῆς ἀνδραγαθίας καὶ τοῦ ἠρωϊσμοῦ τοῦ ἐνδό-

ξου αὐτοῦ προγόνου: Τὸ ὄπλον του, τὸ καρποφύλι του, ὑπὸ τὴν πυρίνην τοῦ ὁποίου πνοὴν τόσοι ἔχθροί ἐπεσάν, τόσοι στρατοὶ διεσκορπίσθησαν, τόσος πανικὸς διεδίδετο, τόσοι θριαμβευτικαὶ νίκαι ἐκερδίζοντο.

Μετὰ θρησκευτικοῦ σεβασμοῦ καὶ μὲ βλέμμα δακρῶν περιειργάσθημεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀχώριστον τοῦτον σύντροφον τοῦ Ὀδυσσεύς Ἀνδρούτσου, ὃν αἱ ἠρωϊκαὶ χεῖρες ἐκείνου ἠγίασαν καὶ ἐτίμησαν καὶ ὃν οἱ ἐπίγονοι αὐτοῦ, ἄνθρωποι ἀπλοῖκοί, ἀγαθοί, πτωχοὶ ἀλλὰ πατριῶται ὡς ἐκεῖνος, δὲν ἀντάλασσουσι σήμερον ἀντὶ ὅλων τοῦ Κροῖσου τῶν θησαυρῶν.

Χωρικὰ εὐειδεῖς, εὐσταλέσταται, φιλόξενοι ἐδεξιώθησαν ἡμᾶς ἐν τῷ οἰκίσκῳ τοῦ νεωτέρου Ὀδυσσεύς Ἀνδρούτσου, ἡ θυγάτηρ, ἡ σύζυγος καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ, ἀπευθύνουσαι ἡμῖν ἐν ἐγκάρδιον «καλῶς ὠρίσατε». Παρευθὺς τὰ ἐντόσθια τοῦ ἐπιτῆς πυρᾶς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐψηνομένου ὀβελίου ἀμνοῦ παρεσκευάσθησαν ὀρεκτικώτατα καὶ προσεφέρθησαν εἰς τὴν συνοδίαν μας μετὰ ποτηρίου ἀφρίζοντος ρητινίου, ὃν ἡ κόρη προσέφερεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ξένων.

Ἡ φιλοξενία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μὲ τὸ ἀφελές, τὸ ἄδολον, τὸ εἰλικρινές τοῦ ὕφους σώζεται ἐνταῦθα, πᾶς δὲ ξένος ἀγνοεῖ ποῦ πρῶτον νὰ μεταβῆ, τίνος τὴν ἐγκάρδιον καὶ εἰλικρινῆ πρόσκλησιν νὰ ἀποδεχθῆ. «Ὠρίστε καὶ ἔς ἐμᾶς» εἶναι ἡ ἀφελὴς πρόσκλησις τῶν συναθροισζομένων ἐν τῷ οἰκίσκῳ, ἐν ᾧ ἤδη εὐρίσκόμεθα. Ἄλλ' αἱ λέξεις αὐταὶ προδίδουσι τόσον πόθον νὰ μᾶς περιποιηθῶσι, τόσην προθυμίαν, τόσην αἰσθηματικότητα, ὥστε εἰς οὐδένα δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν.

Οὕτω ἀπὸ θύρας εἰς θύραν, καὶ ἀπὸ οἰκίσκου εἰς οἰκίσκον παρέρχεται ὀλόκληρος ἡ πρωία χωρὶς νὰ τὴν ἐννοήσωμεν, χωρὶς νὰ τὴν αἰσθανθῶμεν.

Ἡ τελευταία μας ἐπίσκεψις εἶναι πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Συροπούλου, ἥτις διακρίνεται τῶν λοιπῶν καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῆς διασκευῆς καὶ διὰ τὴν κανονικότητα τῆς οἰκοδομῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀνωγείου διαμερίσματος κεῖται ἡ αἴθουσα εὐρυχωροτάτη, εὐάερος, μὲ ἐξώστην πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὅθεν οἱ μυριοχρῶς ἐγκατεσπαρμένοι ἀγροὶ καὶ ὁ Ὀπούντειος κόλπος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ γραφικῶν νησιδῶν ἀποτελεῖ θέαμα μεγαλοπρεπές. Ἐδῶ ἐπὶ τῆς μῖαξ τοῦ τοίχου πλευρᾶς ὑψοῦνται μέχρις ὀροφῆς σχεδὸν ἐν κανονικῇ παρατάξει τὰ στρώματα, αἱ σινδόναι, τὰ κλινοσκεπάσματα, τὰ προσκεφάλαια, πάντα ταῦτα καινουργῆ, λάμποντα ἐκ καθαριότητος, καὶ μετὰ σχεδίων πλουσίων καὶ ὠραίων πεποικιλμένα, ἔργα τῶν χειρῶν τῆς οἰκοδομοῦ καὶ τῶν θυγατέρων ἢ νυμφῶν τῆς οικογενείας. Μόνοι τῶν ἔκρησαν τὸ ἔριον ἐπὶ τῆς ῥάχους τῶν προβάτων, μόνοι τῶν τὸ ἐπλυναν, τὸ ἐχρωμάτισαν, τὸ ἐκλώσαν, τὸ ὕφαναν. Τὸν βᾶμβάκα ἐπίσης αὐταὶ ἐσπεiron ἐπὶ τῶν ἀπεράντων ἀγρῶν τῶν, ἴσως δὲ καὶ μεταξοσκώληκας ἔθρεψαν πρὸς παραγωγὴν μετὰξῆς.

Ἡ ἐπίπλωσις τῆς αἰθούσης συμπληροῦται ἐδῶ δι' ἀνακλινητῆρος, διὰ τραπεζῶν, διὰ καθισμάτων καρῶν, δι' εἰκόνων τινῶν ἀνηρημένων ἀπὸ τοῦ τοίχου. Ἐν γένει δὲ καὶ ἐκ τῆς μετὰ τοῦ οἰκοδομοῦ ἀνατροφῆς ἐννοεῖ τις ὅτι ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἀρχίζει διὰ τῶν εὐπορωτέρων τάξεων νὰ εἰσάγεται καὶ ἐν τῇ κόμῃ ταύτῃ.

Αἱ γυναῖκες μόνον ἐμμένουσιν εἰς τὰς ἀρχαίας παραδόσεις. Ἀφοῦ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ξένων καὶ προσφέρουσιν οἶνον ἢ ἀναψυκτικὰ ἀποσύρονται εἰς τοὺς γυναικωνίτας

ἀδυνατοῦσαι ὡς ἐκ τῆς στοιχειωδῶς ἐλλειποῦς αὐτῶν μορφώσεως νὰ λάβωσι μέρος εἰς οἰκονομικὰς συνδιαλέξεις.

Ἦτο ἀκριβῶς δωδεκάτη ὅταν ὁ δῆμαρχος κ. Ἀντωνίου, ὃν πρῶτον ἐπεσεφίθημεν, καὶ ὅστις εἶχε προσκαλέσει ἡμᾶς διὰ τὸ γυμνασθεῖν, μᾶς εἰδοποίησε δι' ἀπεσταλμένου ὅτι τὸ γυμνασθεῖν ἦτο ἐτοιμὸν. Τοῦτο ἀπετελεῖτο ὑπὸ θαυμαστοῦ τὴν γλυκύτητα καὶ τὸ πάχος ὀβελίου ἀμνοῦ, ὑπὸ ξυνογάλακτος, τοῦ ὁποίου τὴν γεῦσιν, οὔτε ἐφραντῆσθαι ποτε ἡμεῖς τὰ θύματα τῆς ἀσυνειδησίας τῶν γαλακτομένων τῶν πόλεων, ὑπὸ ἀδόλου καὶ ἀφρίζοντος ρητινίου καὶ ὑπὸ μέλανος ἄρτου νοστιμωτέρου καὶ αὐτῶν τῶν πλακούντων τῆς συγχρόνου ζαχαροπλαστικῆς.

Ἡ ὀκλαδὸν ἐπὶ ταπήτων καὶ προσκεφαλαίων κατάταξις μᾶς ἀπησχόλησεν ἀρκούντως, διὰ τὸ ἀναρμόδιον πρὸς αὐτὴν τῆς ἐνδυμασίας ἡμῶν, ὅτι ἦν τοιαύτη τοῦ σώματος ἀναδίπλωσις καθίστα ὑπερβολικὴν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὀργανισμοῦ λειτουργίαν.

Ὁ ξενίζων μας δῆμαρχος ἀληθῆς ἄρχων τὸ τε κολοσσαῖον παράστημα καὶ τὸν νοῦν, καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν καρδίαν, πλουσιώτατος, πατὴρ πολυαριθμοῦ οικογενείας καὶ θαυμασίας καλλονῆς θυγατέρων, ἔχει τὸ δῆμαρχικὸν ἀξίωμα ὡς εἶδος κληρονομίας παρὰ τοῦ πατρὸς του. Καίτοι νεὸς ἔτι, μόλις πενηντοῦτης, ἐν τούτοις προίσταται ἀδραμιαίου οἴκου, μετὰ τῆς ἀρχαϊκῆς ἐκείνης ἐπιβλητικότητος καὶ τοῦ σεβασμοῦ, ὃν ἐμπνέει ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ὑπερτάτου τοῦ οἴκου καὶ τοῦ τόπου ἄρχοντος.

Ἡ πλατεία τῶν Λιβανατῶν ἐκτείνεται ἀκριβῶς πρὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ δῆμαρχου. Ἐν τῇ πλατείᾳ ταύτῃ συνέρχεται μετὰ τὸ γεῦμα τὸ ἄθος τῶν παρθένων καὶ νέων τοῦ χωρίου, ὑπὸ τὸν κρότον δὲ τῶν τυμπάνων καὶ τῆς φλογέρας ἀρχεται ὁ χορὸς.

Ἐπερνενηκόντα κόραι ὄλαι εὐσταλεῖς, εὐειδεῖς ἀποπνεύουσαι ὕψιν καὶ χράν ἐξ ὅλων τῶν πόρων τοῦ σώματος σχηματίζουσι γραφικώτατον ἐν τῇ πλατείᾳ κύκλον. Ἡ ἐνδυμασία τῶν ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ λευκοῦ πεποικιλμένου ὑποκάμισου, ἐξ ἐμπροσθῆλας ἐρυθρᾶς, πλαισιουμένης ὑπὸ πλατυτάτων χρυσῶν ποικιλμάτων, ἐξ ἐπιχιτωνίου πεποικιλμένου διὰ ζηρωδῶν ἐξ ὀλοσθηκοῦ παραρτημάτων καὶ σχεδίων, ἐν ᾧ τὸ πρὸ τοῦ θώρακος μέρος καλύπτεται ὑπὸ πυκνῆς σειρᾶς περιδεραίων ἐκ χρυσῶν νομισμάτων καὶ χανδρῶν. Τὸ ὀλόχρυσον τῆς κεφαλῆς κάλυμα συμπληροῖ τὴν γραφικὴν ταύτην ἐνδυμασίαν.

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς πλατείας σχηματίζεται ἐν εἶδει πλαισίου ἐκ δεξιῶν μὲν ὄμιλος ἐκ φουστανελοφόρων νεανιῶν, μὲ παραστήματα ἀθλητικὰ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ πᾶσαι αἱ ἔγγαμοι καὶ προεβηλικῆς ἡλικίας γυναῖκες μετὰ τῶν μικρῶν παιδῶν, φέρουσαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καλύμματα κίτρινα, ἐρυθρὰ, κυανᾶ, πράσινα, ἐμπροσθῆλας ἐπίσης ποικιλοχρόους καὶ λευκώτατα ἐπιχιτῶνια. Τὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐξ ἀνθρωπίνων συμπλεγμάτων πυκνὸν καὶ γραφικὸν τοῦτο πλαίσιον ἀποτελεῖ θαυμάσιον μωσαϊκὸν ἐκ τῆς ἀρμονικῆς τῶν χρωμάτων συζεύξεως καὶ ἐναλλαγῆς.

Ὡς στέγην εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην αὐτοσχέδιον χορευτικὴν αἴθυσαν τῶν ἔχον τὸν οὐρανὸν μὲ τὰς μαγικὰς τοῦ κυανοῦ καὶ τοῦ λευκοῦ ἀποχρώσεις. Ἄντι λυχνίων καὶ ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων τὸν φαινὸν καὶ φωτοβόλον ἥλιον, οὐτινος αἱ ἀδαμάντινοι ἀκτίνες προσπίπτουσαι ἐπὶ τῶν χρυσῶν ἀμφιέσεων καὶ τῆς ἀνθηρᾶς τῶν χορευτικῶν μορφῆς, ἐξαιροῦσι θαυμασίως τὴν θαλερὰν νεότητά καὶ τὴν χαριτωμένην καλλονὴν τῶν. Ὁ

ἀνὴρ ὃν αἱ ἐδῶ χορεύτριαι ἀναπνεύουσιν εἶναι ἀγνός, καθαρός, ἐρχόμενος ἐκ τῶν τεσσάρων τοῦ ὀρίζοντος σημείων καὶ ὅχι ἀσφυκτικός καὶ μεμολυσμένος ὡς ὁ τῶν χορευτικῶν αἰθουσῶν μας. Ὁ ἐκ νεανίδων καὶ μόνον συγκροτούμενος σεμνὸς χορὸς, ὁ μακρόθεν δὲ παρακολουθῶν αὐτὰς θρησκευτικὸς τῶν νέων θαυμασμός, ἀποπνέει, ἀγνοῶ, ὁποῖον γόητρον ἀγνότητος καὶ τιμῆς, διερμηνεῖον ἀθώους μόνον πόθους καὶ παιδικὰ ὄνειρα.

Εἰς τιμὴν τῆς ἐκάστοτε ὀδηγούσης τὸν χορὸν προσφέρονται παρὰ τῶν παρισταμένων γνωστῶν ἢ συγγενῶν χρηματικὰ δῶρα πρὸς τοὺς μουσικούς. Κόρη ὑψηλοτέρα τῶν λοιπῶν κατὰ μίαν κεφαλὴν, εὐσωμος, ἠλιοκαῆς πλὴν συμπαθεστάτη τὴν μορφήν, μὲ βᾶδισμα ἀγέρωχον, μὲ φυσιογνωμίαν ἐκφραστικωτάτην, ἀναμιμνήσκουσα τὰς Σπαρτιάτιδας ἠρωίδας, τάσσεται ἤδη πρώτη, σύρει αὐτὴ τὸν χορὸν. Ἡ πλατεία ὅλη συγκινεῖται. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες συναθροῦνται παρὰ τοὺς μουσικούς, τίς νὰ τοῖς προσφέρῃ περισσώτερα νομίσματα. Δραχμὰ, πεντόδραγμα, εἰκοσιπεντόδραγμα ἀναρτῶνται ἀπὸ τοῦ μετώπου τοῦ πλανωδίου αὐλητοῦ.

Τί συμβαίνει; ἐρωτῶμεν. Διατί τόση συγκίνησις, τόση γενναϊότης;

«Σέρνει τὸ χορὸ ἡ Μάρω ἡ λεβέντισσα, ἡ ἀσίκισσα, μᾶς ἀπαντῶσι. Ἡ Μάρω ποῦ ρηξε δέκα πέντε ἄνδρας κάτω γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀδελφόν τῆς, ποῦ θὰ τὸν σκότωναν πέρυσι, ὅταν ἔγεινε ὁ μέγας καθγὰς εἰς τὸ χωριό, ποῦ σκοτώθησαν τέσσαρες καὶ ἐπληρώθησαν δέκα πέντε παλληκάρια.

Οὐδὲν συγκινητικώτερον τοῦ θεάματος τούτου. Ἡ ἠρωὶς ἐρυθριώσα διὰ τὴν οὕτω καταφανῶς ἐκδηλουμένην ὑπὲρ αὐτῆς ἐνθουσιώδη συμπάθειαν, παραχωρεῖ σεμνὴ τὴν θέσιν τῆς εἰς ἄλλην, χωρὶς ὁμοίως διὰ τοῦτο νὰ μειώσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν παρισταμένων.

Πρὸ τοιαύτης διασκεδάσεως, πρὸ τοιαύτης ἐκδηλώσεως εὐγενῶν αἰσθημάτων, πρὸ τοιοῦτου μεγαλοπρεποῦς θεάματος, οἱ χοροὶ μας ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἀσφυκτικῶν τοίχων τῶν αἰθουσῶν ὑπὸ τοὺς ὄχρους καὶ νεκρικὴν ὄψιν προσδίδοντας ἠλεκτρικὸς λαμπτήρας, ἐν ἀτάκτῳ συσφυρμῷ ἀνδρῶν μετὰ γυναικῶν ἡμιγύμων, οἱ χοροὶ μας, λέγομεν, εἶναι γελοῖον δημιούργημα, εἰς πᾶν ἄλλο ἀνταποκρινόμενοι ἢ εἰς τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν καὶ προορισμὸν τῶν.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΝ ΑΤΑΛΑΝΤῃ

Τὴν μεγίστην ἑλλειψιν καταλλήλων οἰκημάτων διὰ σχολεῖα ἀρρένων τε καὶ θηλέων ἐν Ἀταλάντῃ δὲν παρετηρήσαμεν μόνον βεβαίως ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λοκρίδος πολιτευόμενοι ἄνδρες, οἵτινες βαρέως ἔφερον τὴν οἰκτρὴν κατάστασιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς πατρίδος τῶν.

Ὡς δ' εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὁ ἕτερος τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς βουλευτῆς κ. Χαλκιάπουλος ἀνὴρ πατριώτης καὶ φίλος τῆς προόδου τῆς χώρας, ἦν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀντιπροσωπεύει, ἐνετείλατο πρὸς τὸν ἐκεῖ ἐπαρχιακὸν μηχανικὸν κ. Γεώργιον Στάμου, νὰ συντάξῃ σχέδιον οἰκοδομῆς καὶ συναφῆ τούτου προϋπολογισμὸν πρὸς ἰδρυσιν νέου σχολικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, περιλαμβάνοντος τὰς δημοτικὰς σχολὰς ἀρρένων καὶ θηλέων ὡς καὶ τὸ σχολαρχεῖον. Τὸ κτίριον τοῦτο θὰ ἰδρυθῆ εἰς τὸ ὑγιεινότερον τῆς πόλεως μέρος συμφῶς πρὸς τοὺς ὑγιεινοὺς κανόνας τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης

θὰ ἀποτελέσει δ' ἀληθῶς τὸν μέγιστον τῶν πολιτικῶν θρίαμβον τοῦ κ. Χαλκιοπούλου, ὅστις οὕτω θὰ συντελέσει εἰς ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν καὶ μὀρφωσιν τῶν συμπολιτῶν του, προκαλῶν δὲ καίως τὴν ἀπειρον αὐτῶν εὐγνωμοσύνην.

Τὴν ὠραίαν καὶ πατριωτικωτάτην ταύτην ἀπόφασιν τοῦ ρέκτου βουλευτοῦ κ. Χαλκιοπούλου ἐπικροτοῦμεν θερμῶς, ἡμεῖς αἱ μετὰ τόσου πόνου καὶ ἀληθοῦς στοργικῆς ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν Ἀταλαντιέων ἀγάπης ἐθέσασαι τὴν οἰκτρὰν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς Ἀταλάντης κατάστασιν, πικράνασαι, ἴσως, ἐν τῇ περιγραφῇ μας ἐκείνη πολλοὺς εὐγενεῖς φίλους, ἀφ' ὧν βεβαίως δὲν ἐξηρτάτο ἡ βελτίωσις τῶν κακῶς κειμένων.

Δὲν ἀμφιβόλλομεν δὲ ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν φρονημάτων καὶ τῶν προσωπικῶν συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν πάντες οἱ Ἀταλαντιεῖς ἐν ἀδελφικῇ ἐνότητι θὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ὠραίου τούτου ἔργου, ἀποδεικνύοντες ὅτι ὑπεράνω τῶν πολιτικῶν διαμαχῶν καὶ ἀντιπαθειῶν αὐτῶν τίθενται τὴν πρὸς τὰ τέκνα των στοργὴν καὶ τὴν φιλοδοξίαν, ὅπως παρασκευάσωσι διὰ τὴν εὐγενῆ πατρίδα των γυναῖκας εὐσταλείς καὶ ρωμαλέας καὶ ἄνδρας δυναμένους νὰ ὑπερασπίσωσιν αὐτὴν γενναίως ἐν ὄρχ κινδύνου.

ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ

Ἡ νυκτερίς εἶναι βεβαίως ζῶον, τὸ ὅποιον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἄνθρωπος ἀποστρέφεται· ἀλλὰ ποῖα σύγκρισις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς μικρᾶς νυκτερίδος τῆς τόσον κοινῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ τοῦ γίγαντος, ὃν συγχάκις συναντᾷ τις ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ! Ἡ μὲν ὄλως διόλου ἀκίνδυνος περιίπταται κατὰ τὰς θερρινὰς ἐσπέρας καὶ χρησιμεύει πολλὰς ὡς παίγιον τῶν παιδῶν, ἡ δὲ, μεγάλη ὡς ὄρνις ἀπειλεῖ τὴν ζῶν τὸ ὄδοιπόρου, ὅστις καταλήρηται ὑπὸ τῆς νυκτὸς εἰς τὰς ἐκτεταμένους ἐρήμους· οἱ ἐργάται οἱ ἐνησχολημένοι εἰς τὴν τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Παναμαῦ δὲν ἀγνοοῦσι πόσον αὐτὴ εἶναι ἐπικίνδυνος.

Αὕτη ἡ μεγάλη νυκτερίς ὀνομάζεται βρυκόλαξ· ὃν, ὅπερ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐνομιζέτο ἐπίνοια τῆς μυθολογίας καὶ ἐφημιζέτο ὅτι ἀπεμύζει τὸ αἷμα τῶν κοιμωμένων ζῶων καὶ ἀνθρώπων· λοιπὸν ὁ βρυκόλαξ, τὸν ὅποιον οἱ σοφοὶ ἐθεώρουσαν ὡς ἄνευ ὑποστάσεως παίγιον τῆς φαντασίας, ὑπάρχει πράγματι μετὰ τῶν ὀρέξεων, ἅς αἱ παλαιαὶ παραδόσεις ἀπέδιδον εἰς αὐτόν. Διότι κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν φυσιολόγων αἱ νυκτερίδες αὗται εἶναι ἐπιδέξιοι ἐκμύζηται αἵματος· περιφέρονται καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὰ θερμότερα μέρη τῆς Ν. Ἀμερικῆς, ὅπως πῖωσιν αἷμα· εὐρίσκονται κυρίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Καρθαγένης, εἰς τὰς Ἠνωμένας πολιτείας τῆς Κολομβίας εἰς τὴν ὅποιαν ὀρύττεται ὁ Ἰσθμὸς τοῦ Παναμαῦ.

Διαρκούσης τῆς ἡμέρας τὰς βλέπει τις κρεμαμένους ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς τὰ σκοτεινότερα καὶ ὀλιγώτερον κατωκημένα μέρη· ἀλλὰ δυστυχία εἰς τὸν ἄφρονα, ὅστις κοιμηθῆ ὑπ' αὐτᾶ, νενικημένος ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῆς φοβερᾶς θερμότητος· ἐὰν ταξιδεύῃ μόνος καὶ οὐδεὶς ἐπαγρυπνῇ κατὰ τὸν ὕπνον του εἶναι βεβαίον, ὅτι δὲν θέλει ἐγερθῆ τὴν ἐπομένην πρωΐαν· εἰς μίαν ὥραν ὁ βρυκόλαξ ἐξαντλεῖ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ τὸ πτώμα του γίνεται βορὰ τῶν ἀγρίων ζῶων, τὰ ὅποια λυμαίνονται τὰς χώρας ταύτας· ἀπαξ κορεσθέντες οἱ βρυκόλακες τοῦ αἵματος τοῦ θύματος των πετώσιν εἰς τὰς ἐναερίους κατοικίας των τὰς εὐρισκομένας ἐπὶ μεγάλων δένδρων, ὧν τὰ φυλλώ-

ματα εἶναι ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου.

Ἡ νυκτερίς αὕτη καθὼς καὶ ὁ μῦς γεννᾷ 6—7 μικρὰ φροντίζει νὰ κατασκευάζῃ τὴν φωλεάν της εἰς τὰς ρωγμὰς τῶν βράχων διὰ νὰ προφυλάττῃ τὰ μικρὰ της ἀπὸ τῆς προσβολῆς τῶν ὄφρων καὶ λοιπῶν ἐρπετῶν, ἅτινα πολὺ ἀγαπῶσιν αὐτὸ τὸ κυνήγιον· ἐξ μῆνας μετὰ τὴν γεννησίν της ἡ νυκτερίς ἔχει μέγεθος ὅσον καὶ οἱ γονεῖς της ἐτι δὲ καὶ τὴν ἀδηφαγίαν αὐτῶν, ἧς παράδειγμα φέρομεν τὸ ἀκόλουθον γεγονός.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν νέος τις Ἀμερικανὸς ἐπέστρεφεν ἔφιππος εἰς Καρθαγένην· πρὸς τὸ ἐσπέρας εἰσῆλθεν ἐντὸς πυκνοῦ δάσους, ἐκτάσεως μιᾶς λεύγης, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ διέλθῃ αἰφνης ὁ ἵππος του προσέκοψεν εἰς κορμὸν δένδρου, ὅπερ τῷ ἔφραττε τὴν ὁδὸν καὶ ἔπεσε βαρέως πληγείς. Ὁ ὄδοιπόρος ἐρίφθη ἐντὸς τάφρου σχεδὸν λιπόθυμος, συνελθὼν δὲ εἰς ἑαυτὸν ἐσκέφθη ὅτι ἦτο ἀδύνατον εἰς τόσον προκεχωρηκυῖαν ὥραν νὰ προχωρήσῃ πεζὸς ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ ἐκείνου δάσους· ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ διανυκτερεύσῃ ἐκεῖ ἀναμένων τὰς πρώτας ἀκτίννας τοῦ ἡλίου. Τότε συναθροίσας ξηροὺς τινὰς κλάδους ἠναψε πυρὰν διὰ ν' ἀπομακρύνῃ τὰ ἔρπετὰ καὶ τὰ θηρία· περιτυλιχθεὶς δὲ διὰ τοῦ μανδύου του ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ χόρτου καὶ ἤρχισε νὰ ρεμβάζῃ· βαθμηδὸν ἀπεκοιμήθη λησιμονήσας τὸν κίνδυνον.

Μετ' ὀλίγον ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ τρεῖς βρυκόλακας, οἵτινες πτερυγίζοντες περὶ τὸ ὑπὸ τῶν πτερυγίων κατήρχοντο βραδέως καὶ ἔψαυον διὰ τῶν πτερυγίων των τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖράς του.

Τὰ αἰμοχαρῆ ζῶα ἀνακαλύψαντα λεῖαν ἔσπευδον νὰ κορεσθῶσιν αἵματος· ἐν ἐξ αὐτῶν, τὸ μεγαλύτερον προσκολληθὲν εἰς τὸν δεξιὸν ὄμωρον τοῦ ὄδοιπόρου, ἐθύθισε τὸ εἰδεχθὲς ρύγχος του μεταξὺ τοῦ περιλαμίου καὶ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, τὰ δὲ δύο ἄλλα προσεκολλῶντο εἰς τὰς παλάμας του καὶ ἐνῶ ἀπερόφων διὰ τῆς γλώσσης των τὸ αἷμα, ὅπερ ἔρρεεν ἐκ τῶν ἀνοικτῶν πληγῶν, οἱ βρυκόλακες ἐκίνουν συγχρόνως τὰς πτέρυγας των, ὅπως δροσίζωσι τὸν ὄδοιπόρον καὶ ἐμποδίζωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξυπνήσῃ.

Ἐκ τούτου προέκυψαν αἱ δεισιδαίμονες προλήψεις, αἱ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη εἰς τὸν ἀμαθῆ λαὸν ἐρριζωμέναι, ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα ἐκέκτηντο ὑπερφυσικὴν δύναμιν, ἀνάλογον πρὸς τὴν τῶν μάγων· τὴν δύναμιν τοῦ νὰ μαγνητίζωσι καὶ μαγεύωσι.

Ὁ ὄδοιπόρος ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος. Αὐτὴν τὴν ἰδίαν νύκτα, ἕτερος κάτοικος τῆς Καρθαγένης μετὰ τεσσάρων Ἰνδῶν ὑπηρετῶν του διέσχισε τὸ δάσος ἔφιππος. Παρατηρήσαντες τὴν δύσαν λήμψιν σβεννυμένου πυρὸς ὄχι μακρὰν τῆς ὁδοῦ, ἀπίπευσαν καὶ ἔσπευσαν εἰς τὸ μέρος ἐνθα ἐλάμβανε χώραν τὸ φρικῶδες δρᾶμα· δι' ἐνὸς βλέμματος ἐνόησαν πᾶν ὅ,τι συνέβαινε. Ἀμέσως δι' ἀνημμένων δαυλῶν ἐφόρουν τοὺς βρυκόλακας, οἵτινες μεθυσμένοι ἐκ τοῦ αἵματος μόλις ἠδύναντο νὰ κινῶνται.

Ὁ Ἀμερικανὸς ἠμῖανιζε τοὺς βεβαρημένους ὀφθαλμούς του· ἀλλ' ὁ δυστυχὴς κατόπιν ἀπωλείας τόσου αἵματος ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐγερθῇ. Οἱ Ἰνδοὶ οἵτινες εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἴσκαν ἔσπευσαν νὰ θέσωσιν ἀνὰ ἑν τεμάχιον αὐτῆς ἐπὶ ἐκείτης πληγῆς τοῦ θύματος· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ ἴσκα ἐμποδίζει τὴν ροὴν τοῦ αἵματος. Κατόπιν κατασκευάσαντες φορεῖον μετέφερον τὸν ὄδοιπόρον εἰς τὸ πλησιέστερον οἰκημα· ἀλλὰ μόλις μετὰ εἰκοσὶν ἡμέρας ὁ νεκρὸς Ἀμερικανὸς ἦτο ἐκτὸς κινδύνου.

Ἀριστέα Κυριακοῦ

ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΛΓΟΣ

Ὁ ἥλιος ἦδη φαιδρὸς ἀνατέλλει
Ὁραία ροδόχρους προβάλλ' ἡ αὐγὴ
Καὶ εἰς πάντας ζῶν καὶ χαρὰν ἀποστέλλει,
Ἐν τούτοις ἐμοῦ ἡ καρδιά ἀλγεῖ

Τὸ ρόδον, τὸ κρίνον 'ς τοὺς κήπους ἀνθίζει,
Στολὴν σμαραγδίνην ἐνδύει' ἡ γῆ,
Τῶν δένδρων τὰ φύλλα ἡ αὔρα λικνίζει
Καὶ ὅμως ἐμοῦ ἡ καρδιά ἀλγεῖ.

Πετὰ 'ς τοὺς λειμῶνας σφριγῶσα νεότης
Καὶ τρέχει, καὶ παίζει γελῶσα, γοργῆ
Παντοῦ εὐθυμία, ζῶν καὶ φαιδρότης
Ἐμοῦ ἡ καρδιά ἐν τούτοις ἀλγεῖ

Γλυκὺ, μυροδόλον τὸ ἔαρ ἂν θάλλῃ
Ἄν ρυῖαξ κυλῖν νερὰ διαυγῆ
Φαιδρὰ τὸ πτηνὸν ἐὰν ἄσματα ψάλλῃ
Ἐμοῦ ἡ καρδιά ἀπαύστως ἀλγεῖ.

Τὸ ἔαρ, τὸ ἄσμα ἐμὲ δὲν εὐφραίνει
Ἐρήμιον δρυμῶνος μ' ἀρέσ' ἡ σιγῆ
Ἐκεῖ ἐλευθέρῃ ἡ θλίψις μας μένει
Καὶ τέρψιν εὐρίσκει ψυχῆ ποῦ ἀλγεῖ.

Κρυσταλλία Χρυσοβέργη

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ἡ γαλλικὴ ἑνωσις τῶν γυναικείων ἐταιριῶν καὶ ἀδελφότητων ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Διεθνῆς Ἐνώσεως τῶν Γυναικῶν συγκαλεῖ ἐν Παρισίοις τὸ πρῶτον ἐτήσιον αὐτῆς συνέδριον τὴν 13ην, 14ην καὶ 15ην Μαΐου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Δημομαρχίας τοῦ VI διαμερίσματος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Ἁγίου Σουλπίκιου.

Ἐν ταῖς ἐργασίαις τοῦ συνεδρίου τούτου θέλουσι λάβει μέρος πάντα τὰ ἐν Γαλλίᾳ γυναικεῖα σωματεία, πολλοὶ βουλευταὶ, ὑπουργοί, γερουσιασταί, δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ δημοσιογράφοι, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀδελφότητες, ἡ καὶ ἐξοχοὶ ἐν τοῖς γράμμασι, ἢ ἐν κοινωνικῇ καὶ φιланθρωπικῇ δράσει γυναῖκες, αἱ ἐγγεγραμμέναι ὡς μέλη τακτικὰ ἢ ἀντεπιστέλλοντα τῆς Διεθνῆς Ἐνώσεως τῶν Γυναικῶν.

Ἡ διευθύντρια τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐκλήθη ἐπισημῶς, ἵνα μετὰσχῇ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τούτου. Κωλυομένη ὅμως νὰ μεταβῇ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς Παρισίους ἀνέθηκε πρὸς τὴν κ. Μαρίαν Σελίγγα Λέβη, γενικὴν γραμματέα τῆς Διεθνῆς τῶν Γυναικῶν Ἐνώσεως νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὴν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ.

Θέματα πρὸς συζήτησιν κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου ὀρίσθησαν ὡς ἐξῆς :

15 Μαΐου. Σκοπός, προορισμὸς καὶ μέλλον τῆς Γαλλικῆς Ἐνώσεως τῶν Γυναικῶν. — Διεθνῆς Ἐνωσις Γυναικῶν. — Κοινωνικὴ Οἰκονομία. — Παραδοχὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὰς ἐλευθέρους τέχνας καὶ ἐπιστήμας. — Ἰση ἀμοιβὴ εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος. — Ἰσότης τῶν δύο φύλων

ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς καὶ καλλιτεχνικαῖς σπουδαῖς. — Ἐκθεσις τοῦ Χικάγο.

14 Μαΐου. Ἀλληλεγγύη τῆς γυναίκος καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐν ταῖς κοινωνικαῖς μεταρρυθμίσει. — Δράσις τῆς γυναίκος ἐπὶ τῆς διεθνῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης. — Μελέτη ἐπὶ τῆς τύχης τῆς γυναίκος ἐν Ἀφρικῇ. — Ἐκλυσίς ἡθῶν.

15 Μαΐου. Ἡ γυνὴ καὶ ὁ νόμος. — Προστασία τῆς νεάνιδος καὶ τοῦ παιδίου. — Πολιτικὰ δικαιώματα. — Ἰσότης τῶν δύο φύλων. — Ἀναζήτησις τῆς πατρότητος. — Ἐκπαιδεύσις τελεία καὶ ἐπαγγελματικὴ. — Ἐκπαιδεύσις μικτὴ. — Μέσα γυναικείου πολιτικοῦ προσηλυτισμοῦ.

ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΑΝ ΝΕΟΝΥΜΦΟΝ

Με ἐρωτᾷς, ἀγαπητὴ φίλη, ἐὰν σὲ συμβουλεύω νὰ ἀνοίξης αἰθούσας καὶ νὰ ὀρίσης ἡμέραν ὑποδοχῆς κατὰ τὰ ἐπιζόμενα σήμερον.

Βεβαίως καὶ ἡ περιουσία σου καὶ ἡ κοινωνικὴ τοῦ συζύγου σου θέσις καὶ ἡ ἀρτία ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσίς σου καὶ ἡ καλλονὴ σου εἶναι πολύτιμα διὰ τὸν βίον τῶν αἰθουσῶν, ἐν αἷς θὰ διακριθῆς ἴσως καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ καταλάβῃς τὰ σκηπτρα ἀληθοῦς βασιλείας.

Ἄλλ' ἐν τούτοις μεθ' ὅλας τῆς πιθανότητος τοιαύτης λαμπρᾶς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιτυχίας δὲν σὲ συμβουλεύω νὰ ἀνοίξης, κατὰ τὸ συνήθως λεγόμενον, αἰθούσας, διότι θὰ ὑποχρεωθῆς νὰ δεχθῆς πολλοὺς καὶ πολλὰς, ἐν οἷς δυστυχῶς ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί.

Ἐπειτα ἠξέυρεις τί ὑποχρεώσεις ἀναλαμβάνει ἡ ἔχουσα αἰθούσας ἀνοικτάς, ἢ δεχομένη εἰς ὠρισμένην τῆς ἐβδομάδος ἡμέραν; Εἶναι ἔργον κολοσσιαῖον, γιγάντειον, φανταστικῶς κοπιῶδες ἢ ἐπιστροφή ὅλων αὐτῶν τῶν ἐπισκέψεων ἀνὰ τὰ τέσσαρα τῆς πόλεως σημεῖα. Δὲν ἀρκοῦσι σχεδὸν αἱ λοιπαὶ τῆς ἐβδομάδος ἡμέραι πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀνιάρου καὶ ἀχάριτος τούτου καθήκοντος. Καὶ ὁ κόπος οὗτος καὶ ὁ εἰς μάτην ἀπολλύμενος καιρὸς καὶ ἡ φθορὰ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς οἰκιακῆς ἐστίας, — βραδύτερον δὲ καὶ τῶν τέκνων — εἶναι μηδὲν ἀπέναντι τοῦ χαίνοντος ἡθικοῦ βαράθρου, εἰς ὃ μοιραίως καταπίπτουσι αἱ πλείστα τῶν τοιοῦτον βίον διαγούσων κυριῶν.

Διότι ἐκ τῶν καθημερινῶν τούτων ἐπισκέψεων οὔτε τοῦ πνεύματος ἡ μόρφωσις προκύπτει, οὔτε τῆς καρδίας ὁ ἐξευγενισμὸς, οὔτε τῶν ἡθῶν καὶ τρόπων ἡ εὐγένεια. Ἐνταῦθα μνησθῆναι τις πάντα τὰ ἀπόκρυφα καὶ μυστηριώδη περιστατικὰ τοῦ βίου τῶν πλείστων οἰκογενειῶν. Συνοικεῖσια νέα, διαζύγια κυφορούμενα, περιουσίας ἐν καταστροφῇ καὶ μυρία παρόμοια. Οὗτος χαρτοπαίζει, ἐκεῖνος κλέπτει, ὁ τρίτος χρεωστῆ μεγάλα ποσά, ὁ τέταρτος προστατεύει τὴν θαλαμηπόλον τῆς κυρίας του, ἡ ἡ κυρία προστατεύεται εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τῆς ὑποθέσεις παρὰ τῆς θαλαμηπόλου. Αὕτη ἐπώλησε τὰ κοσμήματά της, ἡ ἄλλη τὰ ἐδώρησεν, ἡ τρίτη τὰ ὑπεθήκευσεν. Αὕτη προδίδεται, ἐκεῖνος προδίδει, ἄλλης ὁ θρίαμβος εἶναι φρήμερος, αὕτη πτωχὴ καὶ θέλει νὰ φαίνεται πλούσια, ἡ ἄλλη πλούσια καὶ φιλάργυρος καὶ κοιμωμένη νῆστις. Τέλος ἐν ταῖς πλείσταις τῶν αἰθουσῶν τῶν ὑπὸ τὸν ἀργυρόχρον γέλωτα, ὑπὸ τὸ μυστηριώδες ψιθύρισμα, ὑπὸ τοὺς χαριεστάτους μορφαμοὺς ὑπὸ τὴν μέταξαν καὶ τὰ μῦρα καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὰ ἀνοήτορα δοχεῖα ἐνε-

δρεύει ο φθόνος, το μίσος, η συκοφαντία, η οϊησις, η αλαζονεία, η καταφρόνησις, ών θύματα πίπτουσι πάντες ανεξαιρέτως φίλοι και έχθροί, μικροί και μεγάλοι, νέαι και γραικι, άνδρες και έφηβοι.

Επί των παχέων και χνοωδών ταπήτων των μυροβόλων τούτων αίθουσών, επί των εκ πολυτίμων ζύλων και μετάλλων τραπέζων εκτίθενται ώς επί ανατομικής τραπέζης η οικογενειακή τιμή, η ύπόληψις, η εύτυχία η η δυστυχία, ο πόνος η η χαρά πάντων άδιακρίτως, ίνα εξερευνηθής, ίνα μελετηθής, ίνα υποβληθής εις φυσιολογικήν μελέτην και άναλυσιν, ίνα αποκαλυφθώσι τά τρωτά μέρη, ίνα δηλητηριασθώσι τά ύγια μετά χαιρεκακίας και πονηρίας, ήτις ήκιστα τιμᾶ τὸ φύλον μας.

Ίδου τὸ ήθικὸν βάρβαρον, εις ὃ μοιραίως πίπτει πᾶσα γυνή διάγουσα τὸν μάταιον και επιπόλαιον τῶν αίθουσῶν βίον. Ὅσον δὲ και ἂν εἶναι ώραία, καλή και ἐνάρετος, σπανίως δύναται νὰ αποφυγή τὴν δηλητηριώδη επίδρασιν τοιαύτης ἀτμοσφαιρας, σπανίως εξέρχεται τῶν κέντρων τούτων ἀπηλλαγμένη τίτλων, οἷτινες οὐδεμίαν περιποιούσι τιμὴν εις τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον φέρει.

Τοιαύτη, φίλη μου, η περι τοῦ βίου τῶν αίθουσῶν γνώμη μου. Μελέτησέ των και πράξε ὅ,τι νομίζεις καλόν.

Η σή
* * *

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο Μάιος εἶναι η ἐποχή τῶν τελευταίων επισκέψεων, τοῦ αποχαιρετισμοῦ, ἐν ἄλλοις λόγοις, τοῦ βίου τῶν ἐσπερίδων, τῶν οικογενειακῶν συναθροίσεων, τῶν χορῶν και τῶν ὀμηγύρων.

Ἄλλ' η μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἀναπτυσσομένη πάντοτε κίνησις ἐν τοῖς οἴκοις τῶν δρεψάντων στεφάνους νίκης πολιτευτῶν θὰ παρατείνῃ ἐπὶ τινα χρόνον ἔτι τὴν ζωηρότητα τῆς χειμερινῆς περιόδου, γεύματα δὲ και μεταμεσημβρινὰ συναθροίσεις και ἐξοχικοὶ χοροὶ θὰ ποικίλωσι τὴν συνήθη μονοτονίαν τοῦ τελευταίου μηνὸς τῆς ἀνοιξέως.

Διὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς συναθροίσεις αἱ προσκλήσεις ὀρίζουσι τὴν ὥραν μ. μ. Οἱ προσκεκλημένοι χορεύουσι οὕτω μέχρι τῆς ἐνάτης, ὅτε παρατίθεται δείπνον λιτόν, συνοδευόμενον ὑπὸ πολλῶν ὀρεκτικῶν, καρπῶν και ἀναψυκτικῶν. Πρὸ τοῦ μεσονυκτίου η συνάθροισις διαλύεται.

Αἱ ἐνδυμασίαι εις τὰς συναθροίσεις ταύτας δὲν εἶναι πολυτελεῖς. Φόρεμα ἐαρινὸν η και θερινὸν κομψὸν φέρεται ἄνευ πύλου διὰ τὰς νεάνιδας, μετὰ πύλων διὰ τὰς ἐγγάμους και τὰς ὀρίμου ἡλικίας κυρίας.

Κατὰ τοὺς τελευταίους νεωτερισμοὺς ἔχομεν ἤδη τὰς λευκὰς και τὰς ροδίνας συναθροίσεις εις τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Αἱ λευκαὶ συναθροίσεις εἶναι ἑορταὶ ἀποκλειστικαὶ νεανίδων, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς μητρὸς τῆς προσκαλούσης κόρης. Εἰς τὰς συναθροίσεις ταύτας σπανιώτατα γίνονται δεκτοὶ κύριοι, ἔστω και ἀδελφοὶ και πατέρες τῶν λευκοφόρων δεσποινίδων.

Εἰς τὰς ροδίνας συναθροίσεις καλοῦνται νέοι σύζυγοι μετὰ τῶν νέων κυριῶν των, ἀποκλείονται δ' οἱ ἄγαμοι ὡς και πᾶς νυμφευμένος μὴ συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του. Εἰς τὰς ἑορτὰς ταύτας ἐπιτρέπεται μὲν η κομφοπρέπεια, ἀποδοκιμάζεται ὅμως ἀμειλίχτως η πολυτέλεια και η ἐπίδειξις, ἰδίᾳ δὲ η οἷησις και η ὑπερηφάνεια. Χρῶμα τῶν οὕτω συνευθυμούντων

εἶναι τὸ ροδινὸν χρωματίζον τὸ βαμβακερὸν φόρεμα διὰ τὰς κυρίας, η τὸ ροδὸν ὄπερ ὑποχρεωτικῶς φέρουσιν οἱ κύριοι ἐπὶ τῆς κομμιδοχῆς των.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ εὐχάριστοι καινοτομίαι μὲ παρέσυραν τόσον, ὥστε σχεδὸν ἐλησμόνησα νὰ εἶπω τι περὶ τοῦ συρμού τῆς ἐποχῆς. Δὲν θέλω ἐν τούτοις νὰ κλείσω τὴν παρούσαν, χωρὶς νὰ σὰς ἀναμνήσω ὅ,τι ἴσως ἐμάθετε ἤδη, τὴν ριζικὴν δηλαδὴ κατάργησιν τῆς μακρᾶς ἐσθῆτος, ἰδίᾳ διὰ τὸν περίπατον. Δὲν ἀμφισβᾶλλομεν δὲ ὅτι θὰ ἐπικροτήσητε εις τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῶν συρμοθετῶν, ήτις και λογικὴ και οἰκονομικὴ και ἀξίεπαινος εἶναι. Εἰς ἀντάλλαγμα ἤρχισαν νὰ προσθέτωσιν ὀλίγον πλάτος εις τὰς ἐσθῆτας, αἷτινες ἐπ' ἐσχάτων εἶχον μεταβληθῆ εις στενάς θήκας τοῦ σώματος

Και αἱ κομμώσεις δὲ φαίνονται τροποποιούμεναι ἐπαισθητῶς κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ ἔτους. Ὁ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς σχηματίζόμενος μέχρι τινὸς ἐκ τριῶν κόμβος κατέρχεται ἤδη πρὸς τὰ κάτω, δειλοὶ δὲ τινες βόστρυχοι φαίνονται προβάλλοντες ὑπ' αὐτὸν και πίπτοντες ἐπὶ τοῦ ἀλαθαστρίνου αὐχένος. Τὸ μέτωπον μὲνι ἐντελῶς ἐλεύθερον, τὸ χῶρισμα τῆς κόμης ἐπανέρχεται και αἱ τρίχες ἀνελκύονται μὲ τρόπον ἀναμιμνήσκοντα τὰς κομμώσεις τῶν μητέρων μας.

Ἄλλ' ὅσον λογικῶς φαίνονται διατεταγμένα μέχρι τούδε τὰ κατὰ τὸν συρμόν, τόσον παραλόγως ἐπαναφέρει οὗτος τὸ λευκὸν ὑποφόριον, ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἐποχὴν ὡς ἐκ τῆς αὐξανούσης δόσεως τοῦ κονιορτοῦ εἶχομεν ἀνάγκην ὑποφορίων χρωματιστῶν. Οἱ ὑγειονολόγοι φαίνονται ἐπαναστατήσαντες κατὰ τῶν χρωματιστῶν ὑποφορίων, διατεινόμενοι ὅτι η γενίκευσις αὐτῶν και εις τὰς ἀπόρους και ἐργατικὰς τάξεις, ἔχει ὡς ἀπαραίτητον συνέπειαν τὴν ἔλλειψιν καθαριότητος και τὴν ὡς ἐκ τούτου ἀνάπτυσιν πολυαριθμῶν μικροβίων.

Φιλύκαλος

Η ΚΥΡΙΑ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ο φιλελεύθερος σύλλογος τῶν Κυριῶν ἐν Ἀγγλίᾳ εὕρισκεται ἐν μεγάλῃ συγκινήσει ἐνεκα τῆς ἀποκρούσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου, ἐν τῷ ὀποίῳ και ὁ Γλάδστων παρουσιάσθη ὡς πολέμιος αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ και η Κυρία Γλάδστωνος, η ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ συλλόγου, ἐμιμήθη τὸ παράδειγμα τοῦ συζύγου, ὁ σύλλογος διηρέθη εις δύο ἐναντία στρατόπεδα και ἐν τῇ προσεχεί αὐτοῦ συνεδρίᾳ περιμένονται σφοδρὰ διενέξεις.

Ἡ Κυρία Γλάδστωνος εὕρισκεται ἐν τούτοις ἐν μειονοψηφίᾳ μετὰ τῆς Λαίδου Hayter και τῆς Μις Ὀρμ, τῆς ἀρχισυντάκτιδος τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν». Τουναντίον η κόμησσα Κάρλιλ, διευθύντρια τοῦ «Κήρυκος τῶν Κυριῶν» ἔλαβε στάσιν λίαν πολεμικὴν, ὑπερασπίζουσα τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ και ἀπαιτούσα ὅχι μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀλλὰ και τὸ τῆς ἐκλεξιμότητος, παρατηροῦσα ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς μία Κυρία δὲν δύναται νὰ εἶνε πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν η τῶν Οἰκονομικῶν και αὐτῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀκόμη.

Ἐν τῇ προσεχεί συνεδρίᾳ προβλέπεται ὅτι τὸ προεδρεῖον και τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συλλόγου τούτου θ' ἀποτελεσθῆ ἐξ ὀπαδῶν τῆς κομῆσης Κάρλιλ, θὰ ἐξοστρακισθῶσι δὲ πᾶσαι αἱ ἐναντία φρονούσαι, συμπεριλαμβανομένης τῆς «μεγάλτης

πρεσβυτίδος». ὡς λέγεται η Κυρία Γλάδστωνος ἄτε σύζυγος «τοῦ μεγάλου πρεσβυτοῦ». Ἡ κυρία Γλάδστωνος θὰ προσκληθῆ νὰ παραιτηθῆ και ἂν δὲν ὑπακούσῃ θὰ παυθῆ. Πανταχῶθεν τῆς Ἀγγλίας ἐτοιμάζονται αἱ φιλελεύθεραι Κυρίαί εις τὸν ἀγῶνα τούτον.

ΚΕΡΔΙΣΘΕΝΤΑ ΕΙΔΗ

ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ «ΕΦΗΜ. ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»

Ἡ ἐκ Πύργου κ. Ἐλένη Μπούκουρα, ὁ ἐκ Κυδωνιῶν κ. Γ. Δημητριάδης και η ἐξ Ἀθηνῶν δεσποινὶς Ἐλπινίκη Σταυροπούλου ἐκέρδησαν ἀνὰ ἕν χρυσοῦφαντον περιβάλλωμα ἐπίπλων. Ἡ κ. Ἀγγελικὴ Πλυτιάδου ἐν ἐξάρτημα τοῦ λαίμου ἐκ μέλανος ἀργύρου. Ἡ κ. Ἀσπασία Τύμπα ἐν ψέλλιον ἐκ μετάλλου. Ἡ ἐκ Ληξουρίου κ. Ρουμπίνη Λιναρδάτου και η ἐκ Κιέθου κ. Νάγκια Ἀποστόλου ἀνὰ ἕν βαμβακερὸν φόρεμα. Ἡ ἐκ Τριπόλεως κ. Ἐρμιόνη Γερακάρη και η ἐκ Βώλου κ. Ἐρασμία Μεντοπούλου ἀνὰ ἡμίσειαν δωδεκάδα ρινομάκτρων μετὰ μονογράμματος. Ἡ κ. Ἰωάννου Πατούλια ἕνα χαρτοκοπτῆρα ἐκ ζύλου πολυτίμου ἐπεξεργασμένον. Ἡ κ. Μαρία Λάκαρη ἐξ Ἀθηνῶν ἐν πολυτελεῖς κάτοπτρον τῆς χειρὸς. Ὁ ἐν Φαναρίῳ Κωνπόλεως κ. Ν. Α. Καλογιάννης τὴν δωρεὰν ἐξωτερικὴν φοίτησιν ἐνὸς μαθητοῦ εις τὸ λύκειον τοῦ κ. Διοσκορίδου και η ἐκ Κωνπόλεως κ. Εὐθαλία Θεοδοσιάδου ἐν ζευγὸς χειροκτίων, ήτις και παρακαλεῖται ὡς και η ἐκ Νάξου δεσποινὶς Ξένου νὰ μᾶς ἀποστείλωσι τοὺς ἀριθμοὺς τῶν χειροκτίων, ἅτινα φέρουσι, και νὰ μᾶς γνωρίωσι τὸ χρῶμα ὄπερ προτιμῶσι.

Γίνεται δὲ γνωστὸν εις τοὺς κερδήσαντας ἐξωτερικὴν φοίτησιν η ὑποτροφίαν εις τὸ Παρθενναγωγεῖον Σκορδέλη η τὸ Λύκειον Διοσκορίδου, ὅτι μόνον τὸ δικαίωμα τῆς φοιτήσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ κερδήσαντος παρέχομεν. Ἡ μεταβίβασις τοῦ δικαίωματος εις τρίτον, ὡς και η κατὰβόλη τοῖς μετρητοῖς τοῦ ἀντιτίμου τῶν διδάκτρων εις τοὺς μὴ δυναμένους νὰ φοιτήσωσιν ὡς

ἀπητήθη παρὰ τινος τῶν κερδισάντων, ἀποβαίνει ἐντελῶς ἀδύνατον, ἀφοῦ οὐδένα τοιοῦτον ὄρον περιλαμβάνει η ἀγγελία τοῦ Ἡμερολογίου μας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ Κ. ΑΘΗΜΑΣ ΣΕΡΕΜΕΤΗ

Τὴν ἐσπεραν τῆς Δευτέρας η γνωστὴ εις τὸ Ἀθηναϊκὸν και τὸ ἔλληρικὸν ἐν γένει κοινὸν λογία και καλλιτέχνης κ. Ἀθηνᾶ Σερεμέτη ἐγκαίνιζουσα παρ' ἡμῖν νέον εἶδος φιλολογικῶν και καλλιτεχνικῶν διαλέξεων θὰ ὑμῆλῃ ἐν τῇ αίθουσῇ τοῦ Πορνασοῦ «Περὶ τοῦ βίου και τῶν ἔργων τοῦ Μόζαρ», σκιαγραφοῦσα τὸν διδάσκαλον ἀπὸ τῆς θαυμασίας αὐτοῦ παιδικῆς ἡλικίας μέχρι τῆς ἐποθεωθεῖσης ἀκμῆς και τοῦ ἄλιθεροῦ τέλους του. Τὴν διάλεξιν ταύτην ἐν η ὁ προσῆκων γενήσεται λόγος περὶ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ μεγάλου μουσικοῦ, θὰ ποικίλωσιν, ὑπὸ τῆς καλλιτέχνης ἐκτελούμενα ἐπὶ κλειδοκυμβάλου, ἀποσπάσματα τῶν ἔργων τούτων και ἕτερα τεμάχια ἐκ τῶν ὠραιότερων τοῦ Μόζαρ. Ἐν γένει προμηνύεται λαμπρὰ η ἐσπερὶς τῆς Δευτέρας, ήτις και διὰ τοῦτο εἶναι ἀξία ἰδιαίτερου λόγου διότι δι' αὐτῆς εἰσάγεται παρ' ἡμῖν τὸ ἔθος τῆς ἐπὶ πληρωμῇ ἀκροάσεως, ὅπως γίνεται πανταχοῦ τῆς ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ, ἔθος ὄπερ, καθ' ἡμᾶς, ἐπιτυχάνον θὰ καθιερώτῃ δικαίαν τινὰ και εὐπρεπῆ εις τοὺς ἐργάτας τῶν γραμμάτων ὑλικὴν ἀμοιβήν.

ἮΠΕΡ ΤΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑΡΗ

Ἡ δεσποινὶς Μαλβίνα Μαλατάκη δρ. 5. Ἡ κ. Ἄννα Σερούριου δρ. 2.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς κατέδειξαν διὰ πλειονοψηφίας, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν τοῦ βασιλέως. — Ἐκ τῶν ἐκλεγέντων 207 βουλευτῶν 170 περίπου ἀνήκουσιν εις τὴν μερίδα τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτις καὶ προσκληθῆ νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον μετὰ τὴν ἐκ Κοπενάγης ἐπάνοδον τοῦ βασιλέως. — Ὁ βασιλεὺς και η βασιλικὴ οἰκογένεια ἀνεχώρησαν εις Κοπενάγην ὅπως παρευρεθῶσιν εις τοὺς χρυσοὺς γάμους τῶν βασιλέων τῆς Δανίας. Ἐκ Δανίας η βασίλισσα μετὰ τῶν βασιλοπαίδων Γεωργίου και Μαρίας θὰ μεταβῆ εις Πετροῦπολιν. Ὁ δὲ βασιλεὺς θὰ ἐπανέλθῃ εις Ἀθήνας περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰουνίου.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Ο Φλωριμὸν περιέστρεψεν ἐπὶ τὴν γλώτταν του ἐντὸς τοῦ στόματός του χωρὶς νὰ εἶπῃ λέξιν. Ἐλαβε τὴν ἐπιστολὴν τῆς συζύγου του και ἐξῆλθε τοῦ διοικητηρίου τρέμων. Εὐθὺς νὰ τὴν ἐγλύτωσα, διενεοῖτο ὁ ἀγαθὸς νέος, ὅστις ἤρξατο νὰ εὕρισκε ἀθώωραί πλοῦτην ἀποπλέον ἀπὸ τοὺς κατηγορούμενους ἐκείνους τόπους. Δὲν ἐστάθη ἢ ὅταν ἀπεμακρύνθη ἀκούοντως τοῦ διοικητηρίου, ὅπως μὴ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ συναντηθῆ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ.

Τότε ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θηλακίου του τὴν ἐπιστολὴν τῆς συζύγου του, τὴν κατέβλησε θερμῶς, τὴν ἔβρεξε μὲ τὰ δάκρυά του, μὲθ' ὃ και τὴν ἀνέγνωσεν ἀπλήστως. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης τῷ ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι η θεία του Κοχέρᾳ ἀπέθνησκε και ὅτι ὡς μόνος κληρονόμος τῆς ἐληροδοτεῖ τοῦ ὑπαίθριον θεατρῶν τῆς

Ἡ συγκίνησις τοῦ ἀγαθοῦ νέου ἐκ τῆς ἀπροσδοκῆτου ταύτης εἰδήσεως ὑπέβη μεγέθη. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς λοιπὸν ταύτης ἦτο κύριος ἀληθοῦς σκηνης ἔστω και ὑπαίθριον, ἔστω και πλανωδίου. Εἶπεν ὀλίγα χρέματα ἐξ ἐκείνων ἅτινα η κ. Γερβαὶς τῷ εἶχε προσφέρει διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀνάγκην, ἄλλως τε και η σύζυγός του τῷ ἀπέστειλεν ἐσώκλειστον συναλλαγματικὴν, ἣν ἤδυνάτο νὰ ἐξαρρηθῆσιν ἐκ τῶν πρώτων γαλλικῶν λιμένων.

Κατὰ καλὴν του τύχην τὴν ἐπαύριον ἀνεχώρη ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Νοῦ Ἀγγλικῶν ἐμπορικῶν ἀτμόπλοιοι. Ἐλαβεν ἀμέσως εἰσιτήριον και ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπεχαιρέτα διὰ παντὸς τοὺς τόπους ἐκείνους, ἐν οἷς τόσοι δυστυχῆς βασανίζονται και ἀποθνήσκουσι μακρὰν τῶν συγγενῶν και φίλων των.

Οἱ ὅμως ὑπέβησαν ἡ ἐκπληξίς του, ὅταν συνήτησεν ἐν τῷ ἀτμόπλοίῳ γυναικα μελανεμοῦσαν, φαινομένην ὡς ἐκ τῆς ἐνδομοσίας τῆς ὅτι ἀνήκειν εις τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, ἢ; ὅμως τὰ χαρακτηριστικὰ δὲν τῷ ἦσαν ἄγνωστα. Ἀ-

παλλαγεῖσα τῆς ἡμικαλυπτούσης τὸ πρόσωπόν της πυκνῆς καλύπτρας ἀνεγνωρῆσθη ὑπὸ τοῦ Φλωριμῶν ὡς αὐτὴ η κ. Γερβαὶς η θετὴ τοῦ Ροδέρτου μήτηρ.

— Ναὶ ἐγὼ η ἴδια, φίλε μου, εἶπεν η εὐγενὴς κυρία. Δὲν ἤδυνήθη νὰ υποστώ ἀπόδως τὴν ἀνάκρισιν εις ἣν θὰ ὑπεδαλόμην μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ροδέρτου. Ἀφῆκα λοιπὸν τὴν κατοικίαν μου και μετέβην παρὰ πτωχῇ οἰκογενίᾳ χεیرهτηθεῖση ἄλλοτε παρ' ἐμοῦ. Ἐκεῖ ἔμεινα μετρημισμένη και κεκρομμένη μέχρι σήμερον, ὅτε κατωρθώθη η ἐκ Νομείας ἀναχώρησις μου ἄνευ κινδύνου.

Τὸ ταξιδεῖόν των ὑπέβη θουμάσιον. Ἡ φυσικὴ ζωηρότης και εὐδιαθεσία τοῦ Φλωριμῶν συνετέλεσε ὅπως φανῶσι εις τὴν κ. Γερβαὶς αἱ ὠραι τῆς ἐναγωνίου προσδοκίας ἦττον μακραι.

Φθάσαντες εις Μασσαλίαν αἰσίως, ἐπιβιβάσθησαν τοῦ πρώτου και διὰ τῆς σ ντομωτέρας ὁδοῦ ἀναχωροῦντος διὰ Παρισίους σιδηροδρόμου. Ἐκ Παρισίων ὁ πρῶτην ἡθοποιὸς εἰδοποίησε τηλεγραφικῶς τὴν σύζυγον του νὰ μεταβῆ μετὰ τοῦ πλανωδίου θεάτου τῆς εις Βάννας και νὰ ἀναμείνῃ αὐτὸν ἐκεῖ. Μετὰ μίᾳς ἡμέρας δὲ ὁδοπορίαν δι' ἀμάξης η κ. Γερβαὶς και ὁ Φλωριμῶν κατήρχοντο εις τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν ξενοδοχεῖον τῆς Βιέννης.

— Τρέξτε, φίλε μου, εἶπεν η κ. Γερβαὶς εις τὸν ἡθοποιόν. Ὑπαγε εις τὸ ὑποδειχθέν ὡς ἐντευκτηρίον μας ξενοδοχεῖον. Μάθτε, ἔνν ὁ Ροδέρτος ἔβρασεν αἰσίως και ἔλθῃ ἀμέσως νὰ με ὀδηγήσῃς πλησίον του.

Μετὰ παρελθούσιν ὀκτα λεπτῶν, ὁ Φλωριμῶν ἔκρουε τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχεῖου, ἐν ᾗ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἀποχαιρετῶντες τὴν ζωὴν εἶχον διανυκτερεύσει οἱ δύο νέοι.

Παρὰ τοῦ θυρωροῦ ὁ ἡθοποιὸς ἔμαθεν ὅτι κ. Ροδέρτος και ὁ Γοελάν εἶχον ἐπιστρέψαι πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἡμερῶν, συνεπλήρωσε δὲ τὰς πληροφορίας του διὰ τῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ Ροδέρτος ἀπὸ τῆς προηγούμενης ἡμέρας εἶχε φέρει και τὴν κυρίαν του ἐκεῖ, μὲθ' ἧς και διενυκτέρευσε κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην.

Μετὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ὁ Φλωριμῶν ἐπανῆλθε παρὰ τῆ κ. Γερβαὶς, ήτις ἀνέμεινεν αὐτὸν μετ' αὐξούσης πάντοτε ἀγωνίας. Ἦλθαν; ἠρώτησεν η θετὴ τοῦ Ροδέρτου μήτηρ.

— Ἐλθετε, καλή μου Κυρία. Ὑπάγωμεν εις συνάντησίν των. Ὅχι μόνον

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ν. Μ. Βραΐλιαν. 'Η ἐκ Γαλαζίου μετάβασις σας εἰς Βραΐλιαν καὶ τὸ ἐκείθεν δὲ κατὰ λάθος, ἴσως, ἐπιστραφέν φύλλον ἐπήνεγκον τὴν διακοπὴν. Καθ' οὐστερησάντα ἀποστέλλονται. Ἀποστείλατε συνδρομὴν εἰς τοκομερίδιον ἐντός συστημένης ἐπιστολῆς. — Κον Ε. Ο. Ἀλεξάνδρειαν. Εἶχον ἀναθέσει εἰς ὑπάλληλόν μας νὰ μεριμνήσῃ περὶ τακτοποιήσεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, ὃν καθ' ὀλοκληρίαν εἶχον λησμονήσει. Ἦδη ἐγένετο κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. — Καν Μ. Μ. Τρίπολιν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Τροποποιήσις ταινίας ἐνεργεῖται. — Καν Ε. Μ. Ἀθήνας. Μηδὲνὰ πρὸ τοῦ τέλους μακίριζε. Σᾶς συνιστῶμεν τὴν μελέτην τοῦ λογιῦ τούτου. — Καν Δ. Α. Μ. Αἴγιον. Ἐὰν δὲν ἔχητε μέσα καὶ ἀρκετὴν εὐρυχωρίαν μὴ φιλοξενεῖτε. Καὶ σᾶς ὑποφέρετε καὶ οἱ ξένοι σας δὲν εὐχαριστοῦνται. — Καν Ε. Μ. Πειραιᾶ. Τὰ δῶρα εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτα. Εὐχαρίστησιν δ' ἀληθῆ προσένοι ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἡ δωρητρία ἐπέξεργάζεται μόνη, ἀφιερῶσα οὕτω τὸν χρόνον τῆς ἴσως δὲ καὶ μέρος τῆς καρδίας τῆς εἰς τὸ φιλοτεχνούμενον. — Καν Δ. Ι. Β. Χαλκίδα. Ἐλήφθη εὐγνωμονούμεν διὰ θερμὰς εὐχάς. — Κον Π. Ν. Μ. Πέργαμον. Φρ. χρ. 30 ἐλήφθησαν. Θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. — Κον Ι. Στ. Βερδιάνικαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Συμμορφώμεθα ὁδηγίαις σας. — Κον Ι. Ζ. Βατούμ. Συμμορφώμεθα ὁδηγίαις σας. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. — Αἰδέσιμ. ἀρχ. κ. Γρ. Γ. Βουδαπέστην. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐγνωμονούμεν διὰ θερμότητην καὶ ἐνισχυτικὴν ἐπιστολήν. Ἡ διακοπὴ, δι' ἣν λυπεῖσθε, εἶναι προσωρινή. Τὸ ἔργον θὰ συνεχισθῇ ἀπροσκόπτως ἐντός ὀλίγου. — Καν Σμ. Δ. Γ. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐεργαγεῖτε. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνθουσιώδεις κρίσεις. — Καν Μ. Π. Ἀθήνας. Ἀλλὰ μήπως δυνάμεθα νὰ δημοσιεύωμεν αἰωνίως περιγραφάς; Ὅ,τι ἀρέσκει εἰς ὑμᾶς ἀπαρέσκει ἴσως εἰς ἄλλας. Ἐπειτα ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν καὶ εἰσοδήματα μετὰ γάλα, ἵνα συχνότερον ταξιδεύουσαι, νέας ἐκάστοτε δημοσιεύωμεν ἐντυπώσεις.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς τὰ λαμποδοχεῖα δὲν τρέχουν. Συμβάίνει συνεχῶς νὰ βλέπη τις τὸ πετρέλαιον ἐκκρινόμενον ὑπὸ τὸ λαμποδοχεῖον καὶ νὰ καταφεύγῃ πάντοτε εἰς τοὺς λαμποπόωλας πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ κακοῦ. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ταύτης θανάτου κοπανίσατε ὑάλον εἰς λεπτοτάτην κόκκιν καὶ ἀναμίξαι τὴν κόκκιν σας ταύτην μετ' ἴσης δόσεως γλυκερίνης. Μετὰ ταῦτα κενώετε τὴν λάμπαν σας τὴν καθαρίζετε καλῶς, πλύνουσα τὸ ἐσωτερικὸν διὰ σαπωνάδας καὶ χλιαροῦ ὕδατος, τὴν στεγνώνετε καὶ μετὰ ταῦτα χύνετε ἐν αὐτῇ τὸ ὡς ἄνω ἀναφερόμενον μίγμα σας. Σκεπάζετε διὰ τῆς χειρὸς τὸ στόμιον τοῦ δοχεῖου καὶ περιτρέφετε τοῦτο ἀνὰ πᾶν σημείον, ὅπως τὸ ἐν αὐτῷ μίγμα ἀλόγη πᾶν ἐσωτερικὸν τοίχωμα. Τὸ ἀδιάζετε τότε ἐντός φιαλίδιου, ἵνα σᾶς χρησιμεύσῃ καὶ ἄλλοτε καὶ ἀφίνετε νὰ στεγνῶσιν τὰ δοχεῖα ἐντελῶς, ὅτε καὶ δὲν τρέχει πλέον, κλειόμενον ἐρμητικῶς τῶν πόρων διὰ τοῦ ἐλαφροῦ στρωμάτος τοῦ ἄνω μίγματος.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πουρέ ἐξ ὀρίμων κυάμων. Τώρα ὅτε οἱ κύαμοι εἶναι μεστοί, βράζετε αὐτούς, τοὺς καθαρίζετε ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς φλοιούς, τοὺς ἀλατίζετε καὶ τοὺς ζυμώνετε, μέχρις οὗ περῶνται ἀπὸ τὸ τρυπητόν. Τότε καίετε βούτυρον καὶ τοὺς βάζετε νὰ βράσουν ὀλίγον μετὰ τοῦ βουτύρου, μέχρις οὗ συσσωματωθῶσι. Τότε χύνετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ γάλα, ἀναμιγνύουσαι πάντοτε, μέχρις οὗ σχηματισθῇ μίγμα ὁμοῖον πρὸς τὸ ἐκ πατακῶν πουρέ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΒΙΤΖΕΝΤΖΟΥ

Ἐνθουσιώδεις πελατίδες τῆς κ. Α. Βιτζέντζου διεβίθασαν ἡμῖν εὐχαριστήρια, διὰ τὰς συστάσεις ἃς ἐδημοσιεύσαμεν ὑπὲρ αὐτῆς. Εἶναι ἡ μόνη μοδίστρια, μᾶς γράφουσι, ἥτις καὶ μόνον μετὰ ὀκτῶ πηγῆς διπλοῦ ὕψους, κατασκευάζει φόρεμα στενὸν τοῦ συμμοῦ, μετὰ δέκα πέντε δὲ πηγῆς μεταξωτοῦ μονοῦ ὠραίαν καὶ ἐπιδεικτικὴν ἐσθῆτα. Συνδυάζουσα οὕτω τὴν οικονομίαν μετὰ ἐργασίαν εὐσυνείδητον καὶ ἀναμφισβήτητον δεξιότητα ἐξυπηρετεῖ θαυμασιῶς τὰ συμφέροντα τῶν πελατῶν τῆς. Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς τὴν κ. Βιτζέντζου διὰ τὴν τὴν τὴν ἐπιτυχήν ἐργασίαν τῆς.

ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ, ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΝΩΠΙΟΝ, ΚΤΛ.

Ἡ ἐποχὴ τῶν γαλακτερῶν ἤρξατο. Τὰ γάλατα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι ὑγιεινότερα καὶ γευστικώτερα τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἡ διὰ γαλακτερῶν θεραπεία κατέστη τοῦ συμμοῦ, ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἀδύνατους, τοὺς ἐν ἀναρρώσει, τοὺς νευρικοὺς καὶ ἀναμικοὺς. Ἀφίνουμεν τὰ μικρὰ, ὧν ἡ κυρίως τροφὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ γάλα, νοπὸν βούτυρον καὶ κρέμα. Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὑρῇ τις γάλα ἄδολον, κατόπιν τῆς συστηματικῆς πλέον καταστάσεως ἀναμίξεως αὐτοῦ μετ' ὕδατος; Συνιστᾶται ὑμῖν τὸ γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Γεαννέτσου ἐν τῇ ὁδῷ Πραξιτέλους ἀριθ. 5 ὡς παρέχον γάλαπαχύ, γλυκὺ καὶ ἀρωματικώτατον, νοπὸν βούτυρον ὑπερτεροῦν καὶ τὰ ὠραιότερα τῆς Κων/πόλεως καὶ ὡς φρεσκότατα ἐκ τῶν ἀθηναϊκῶν χωρίων συλλεγόμενα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, διδάσκουσα κλειδοκύμβαλον καὶ φωνητικὴν μουσικὴν, ζητεῖ οἰκογενεῖαν παρ' ἣ νὰ διδάσκῃ ὥρας τινας ἀντὶ τροφῆς καὶ κατοικίας. Φέρει ἀρίστα; συστάσεις, συνιστᾶται δὲ καὶ παρ' ἡμῶν. Πληροφορίες τὸ γραφεῖον μας.

ὁ Ροβέρτος καὶ ὁ Γολεάν εἶναι ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ ἡ δεσποινὴς Κερμαδέκ φαίνεται ὅτι εἶναι πλησίον τοῦ Ροβέρτου.

— Πλησίον τοῦ Ροβέρτου; εἰς τὸ ξενοδοχεῖον; Ἀλλὰ τί συμβαίνει λοιπόν; Πῶς ἡ Μαγδαληνὴ ἐγκατέλειπε τὸν οἶκόν τῆς; Ἄγωμεν, φίλε μου. Ἀποθνήσκω ὑπὸ ἀνησυχίας.

Μετὰ στιγμὰς τινας ἡ κ. Γερβαῖς καὶ ὁ Φλωριμῶν εἰσῆρχοντο εἰς τὸ μικρὸν ξενοδοχεῖον ἐν ᾧ εἶχον διανυκτερεύσει οἱ ἡρώες μας. Ὅδοι γοῦμενοι ὑπὸ τῆς ξενοδόχου ἀνήλθον τὴν κλίμακα καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν διάδρομον τὸν ἀγνοῶντα εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ροβέρτου κατεχόμενον δωμάτιον. Ὁσμὴ ἰσχυρὰ ἀνθρακικοῦ ὀξέως προσέβαλλε τὴν ὄψην τῆς κ. Γερβαῖς καὶ τοῦ συνοδοῦ τῆς εὐθὺς ὡς ἐπλησίαν πρὸς τὸ ἐν λόγῳ δωμάτιον.

— Τί εἶναι αὕτη ἡ φοβερὰ τῶν ἀνθρώπων ὁσμὴ ἀνερώνησε μετὰ φρίκης ἡ κ. Γερβαῖς. Θεέ μου! Μήπως συμβαίνει ἀπαίσιόν τι δυστύχημα!

Ὅλιγας στιγμὰς πρὸ αὐτῶν εἶχεν ἀφίχθῃ ὁ Γολεάν, ὅστις ὡς προείπομεν, ἔσπευσε νὰ συντρέψῃ τὰς ὑάλους τοῦ παραθύρου, δι' οὗ παρεῦθε εἰσπηδήσεν ἐν τῷ δωματίῳ ὁ Φλωριμῶν. Ἡ θύρα ὡς καὶ τὸ δεύτερον παράθυρον ἠνοίχθησαν παρεῦθε, καὶ ἄρθονος καθρὸς καὶ ζωογόνος τῆς θαλάσσης ἀήρ εἰσώρμησεν ἀποδιώκων τοὺς θανατηφόρους τῶν ἀνθρώπων ἀτμούς.

Οἱ δύο ἄνδρες ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς κ. Γερβαῖς κατόπιν ἐπανειλημμένων ἐντροφίμων ἀπέσπασαν σχεδὸν ἀπὸ τῶν κολπίων τοῦ θανάτου τοὺς δύο νέους.

Ὅταν ὁ Ροβέρτος ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ βλέμμα του συνήντησε τὸ στοργικὸν καὶ πλήρες τρυφερότητος πρόσωπον τῆς κ. Γερβαῖς. Καὶ ὅταν ἡ Μαγδαληνὴ συνῆλθε ἐξ ἐπλάγῃ βλέπουσα τὴν ἄγνωστον ἐκείνην γυναῖκα θεωπεύουσαν περιπαθῶς τὸν μνηστῆρά τῆς. Ἐρρυθρίσθη τότε ἡ νεῦνι ἐκρυψε τὸ πρόσωπόν τῆς εἰς τὸ στήθος τοῦ Ροβέρτου.

— Φίλη σέ την, ἐναγκαλίσου την, Μαγδαληνή, εἶπεν ὁ Ροβέρτος δεικνύων πρὸς τὴν νεάνιδα τὴν κ. Γερβαῖς. Εἶναι ἡ μήτηρ μας.

Μετὰ τὰς πρώτας συγκινήσεις καὶ τὴν ἐντελὴ ἀναζωογόνησιν τῶν δύο νέων, ἐπέστη καὶ ἡ στιγμὴ τῶν ἐξηγήσεων. Ὡστε, ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, εἶπεν ἡ κ. Γερβαῖς ἤθελετε νὰ ἀποθάνητε. Ἦτο κακὸν τοῦτο. Ἐφεύγετε λημονοῦντα

τὴν ἀπληπισμένην μητέρα, ἢν ἀφίνετε ὑπισθῆν σας, ἀδύνατον νὰ ἐκδικηθῇ καὶ τὸν ἰδικόν σας καὶ τὸν τοῦ υἱοῦ τῆς θάνατον.

— Φεῦ! κυρία, εἶπεν ἡ Μαγδαληνὴ, ἀκριδῶς ἡ συναίσθησις τῆς ἀδυναμίας μας εἰς τὸ νὰ παλαίωμεν κατὰ τοῦ ἔχθρου μᾶς ὤλησεν εἰς τὸ ἀπονενομένον τοῦτο μέτρον.

— Ἡ ἀδυναμία σας! Εἶναι λοιπὸν τόσον ἰσχυρὸς καὶ παντοδύναμος ὁ ἄθλιος αὐτός, ὥστε οὐδὲν δύναται νὰ τὸν καταβάλῃ; Ὁ δολοφόνος λοιπὸν τῆς μητρός σου, κόρη μου, θὰ μείνῃ ἀτιμώρητος; Καὶ ἡ ἀθώωσις τοῦ Ροβέρτου; Ὡστε τὸ τέρας αὐτὸ θὰ ἐθριάμβειν, χωρὶς οὐδὲν νὰ δοκιμάσῃτε, οὐδένα νὰ ἀναλάβῃτε κατ' αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐὰν δὲν προσηρχόμεθα ἐγκαίρως.

— Ἀλλὰ τί νὰ πράξωμεν; τί νὰ δοκιμάσωμεν; — Πρῶτον νὰ ζήσητε!..... Ἐπειτα νὰ δραπετεύσητε, ὅπως λάβητε καιρὸν νὰ προετοιμάσητε τὴν ἐκδίκησιν.

— Νὰ φύγωμεν, εἶπεν ἡ Μαγδαληνὴ..... Ἀλλὰ θὰ πρέπη νὰ ἔχωμεν πάντοτε κλειστοὺς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὰ ὦτα ἵνα μὴ βλέπωμεν, ἵνα μὴ ἀκούωμεν ὅτι ὁ Κορβὸλ εἶναι πλούσιος, εὐτυχῆς, ἠύλογημένος, καὶ τιμημένος, ἐνῶ ὁ Ροβέρτος θὰ εἶναι κακοῦργος δραπετεύσας τοῦ κατέργου, σύρων εἰς αἰώνιον ἔξορίαν τὸ ὄνειδος τῆς ἀπολεσθείσης τιμῆς καὶ ζωῆς του.

Ἡ κ. Γερβαῖς ἤκουε τὴν Μαγδαληνὴν ὠχρὰ, σιωπηλὴ, περιδεῆς σχεδόν. Ναί, βεβαίως, εἶπε, ἴσως ὁ θάνατος θὰ ἦτο προτιμότερος τοιαύτης ζωῆς, ἐὰν ἡ ἀθώωσις σας δὲν εἶναι ἐνέπνευε πλέον θάρρος καὶ ἐλπίδα, ἐὰν ἡ καρδία σας ἐκλείετο διὰ παντός πρὸς πᾶσαν ἀτίνα χαρᾶς. Ὁ θάνατος θὰ ἦτο προτιμότερος, ἐὰν δὲν ἠρθάνεσθε ὅτι ἔχετε καθήκον ὑπέρτατον καὶ ἀπαράττητον νὰ ρίψῃτε τὸ προσωπεῖον τοῦ ἀχρείου τούτου καὶ νὰ τὸν ἴδητε τιμωρούμενον διὰ πάντα τὰ ἐγκλήματα, ἅτινα μέχρι σήμερον διέπραξε. Ἐὰν τέλος ὁ ἔρως σας δὲν εἶναι τόσον ἰσχυρὸς, ἵνα σᾶς κάμῃ τὰ πάντα νὰ ἀποφασίσῃτε, τὰ πάντα νὰ ἐπιχειρήσητε ἵνα ἀποκτήσητε τὸ δικαίωμα νὰ ἀνήκῃ ἐπὶ τέλους ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον διὰ παντός. Ἐγὼ, τέκνα μου, εἶμαι γοατὰ πλέον καὶ ὅμως ἐλπίζω, ἢ μᾶλλον εἶμαι βεβαία περὶ τῆς αἰτίας ἐκδάσεως τῆς ἐκδικήσεώς μας. (ἀκολουθεῖ).